

Hozzászólások

HAVAS MIKLÓS (MTESz elnöke)

A MTESz elnökeként 41 társadalmi egyesület üzenetét hozom annak az egyesületnek a számára, aki ugyan velünk együtt dolgozik, akinek képviselői ugyanannál az asztalnál ülnek, ahol a többieké, és amely egyesület egy kicsit számunkra mindig titok marad. Mert mi is az erdész? Az erdész mindenekelőtt a jóbarát, a bohém cimbor, az ivótárs, akit körülölel a valótárs hangulata, a Lővérek üzenete. Aztán az erdész együtt jár a kutyával, a lóval, a puskával, a megfigyelt vaddal, amely vaddal azonban barátságban él. Aztán az erdész közösség. Közösség, amely akkor is együtt marad, ha a sors otyokor kegyetlen, ha közületek néhányan munka nélkül vannak, és ha államunk késlekedik is az alapot megadó törvények elfogadásával. És aki e közösséget ismeri, az tudja mi a közösség. Igen, ez mind az erdész, de az erdész

ezentúl egyfajta titok, amelynek forrását talán ti sem tudjátok, de amelynek forrását érzitek, mint az izorai szarvas, amelyet kisgyermek korában borókás bozóthoz talált meg a pásztor és vitt le a falujába, akit szoptatni a szimentáli szoptatott, akinek meleget a kis borjú testvérek adtak, és aki, mert soha nem tudott kristálypatakba nézni, soha nem láthatta szépséges szarvát. Úgy élt, mint a marha. De nyárutón, mikor a kék havasról omlott a köd, leszállt az ősz vele. heláhatatlan ködruhás magasból szarvasbőgés bűgött a völgybe le. És akkor párat zihált remegve szája, idegen lett palánkos otthona, idegen lett testvére, mostohája és a ködbe hordult, mint az orgona. Űdv e titkok hordozójának, Űdv az erdésznek.

FRANK LÁSZLÓ – FATE elnöke

Megtiszteltetés számomra, hogy a Faipari Tudományos Egyesület nevében köszönhetem ezen szép jubileum alkalmával mindnyájukat és külön tisztelettel azokat, akikről az egyesület még külön meg is emlékezett, különböző kitüntetések kaptak a mai na-

pon. A Faipari Tudományos Egyesület egy kicsit irigykedve néz az Országos Erdészeti Egyesület felé, hiszen jóval nagyobb taglétszámmal és jóval, talán szerencsésebb gazdasági körülmények között, és jóval nagyobb múlttal rendelkeznek, mint mi. De azt hiszem, bennünket mégis összeköt az a kapcsolat, amely a két szakmának az egymásra épülésékhöz közelebb, illetve az egyetemen eltöltött évek, ahol igazán jó barátokká váltunk, és azt hiszem változatlanul azok vagyunk most is. Én mindig szívesen jövök – az erdész kollégák meghívásának eleget téve – ezekre a rendezvényekre. Mindenkor nagyon jól érzem magam és mindenkor bizonyos tapasztalatokat is tudok magammal vinni. És szabadjon most megragadni az alkalmat, a mai közgyűléssel kapcsolatosan két gondolat vonatkozásában. Az egyik a technikusok kérdése, úgy érzem, hogy ebben az Országos Erdészeti Egyesület már hamarabb lépett, amit nekünk most már muszáj megépíteni. Középkaderek felé fordul az egyesületnél kardinális kérdése lehet és kell, hogy legyen.

Dr. Szikra Dezső érdememök úrnak az Országos Erdészeti Egyesület Főtitkárának

Tisztelt Főtitkár úr!

Nehezen szántam rá magam e levél megírására!

Végül azért döntöttem az írás mellett, mert remélem, hogy levelem tárgya, illetve ezzel kapcsolatos véleményem talán nem érdektelen Egyesületünk Főtitkára számára.

Ebben az évben éppen 40 esztendeje, hogy tagja lettem az OEE-nek!

Az Egyesület fontosságát és tevékenységét egyre jobban megismerve, magam is egyre jobban és egyre lelkesebben vettem részt – lehetőségem szerint – az Egyesület életében.

Különösen fontosnak tartottam a vándorgyűléseket, az ezekhez kapcsolódó közgyűléseket, amelyeket a tartalmi részen felül a magyar erdész társadalom igen fontos társadalmi eseményének, összetartó erejének tartok.

Ennek megfelelően igyekeztem a vándorgyűléseken részt venni, évek óta gyakorlatilag mindegyikén jelen voltam.

Mivel – természetesen – nem lehettem mindig „hivatalos” küldött, a részvételi költséget sem mindig vállalhatta át hivatalom, a részvétel költségeit – az esetek többségében – magam fedeztem.

Ilyen módon közvetlenül is érezkeltem a részvételi díjak emelkedését.

Eddig csak „hümmögtem” magamban, de nem zúgolódtam, mert esetenként a magas költségek fejében legalább igen értékes programot nyújtottak. (Ilyen volt pl. az 1994. évi vándorgyűlés.)

Hozzá tartozik a kérdéshez az is, hogy a közgyűlésen minden egyesületi tagnak joga van részt venni. A költségek nö-

vekedése – véleményem szerint – hovatovább ennek a jognak a gyakorlását is akadályozza, de legalább nehezíti!

Az 1996. évi vándorgyűlés meghirdetett részvételi díját megismerve komolyan mérlegelnem kellett a részvételemet!

Nem elsősorban az anyagi része miatt, inkább a fentiekből következő elvi okok miatt.

Nagyon szerettem volna ebben az évben is a teljes vándorgyűlésen részt venni! Különös tekintettel a 40. éves évfordulóra!

Szebb lett volna, ha az erdész kollégák nagy seregével együtt utazhattam volna ki Szegedről Pusztaszerre.

Külön kell megtennem. Ötszáz forintból bizonyára kitélik. Szebb lett volna az erdész kollégák nagy seregével együtt megtekintenem az Emlékhelyet. Külön fogom megnézni. Nem hiszem, hogy a belépő több lenne ötszáz forintnál. Szebb lett volna az erdész kollégák lelkes seregével együtt elkölteni az ebédet, a vacsorát, velük együtt nótázni.

Csakhogy: magánál az étkezésnél már csak a két szomszédom jelenti a társaságot!

Az ebédet és vacsorát úgyis egyedül eszem meg. A luxust nem nagyon szeretem. Egy szerény ebédet a sarki kisenvedgőben ötszáz forintból bizonyára meg tudom oldani, s ezer forintért még ünnepi vacsorát is rendelhetek magamnak...

A közgyűlésen – tagsági jogomból eredően – természetesen részt veszek. Az ezzel kapcsolatos általános költségeket természetesen megtérítem. (A jelentkezési felhívásban ilyen költség nem szerepel, ezért tisztelettel kérem, ennek összegéről szíveskedjenek tájékoztatni.)

Üdvözzettel:

*Fritsch Ottó
főtanácsos, erdőfelügyelő
az OEE Pilisi Helyi Csoportja tagja*

DAUNER MÁRTON – FM EFH elnök

Mindenekelőtt a minisztérium vezetésének nevében szeretném az üdvözlőlevelet átadni a vándorgyűlés, a közgyűlés számára, valamint az Erdészeti Hivatal kollégái nevében is szeretném az Erdészeti Egyesület eddigi támogató észrevételeit, amellyel segítette munkánkat, megköszönni.

Az előttem szólók előadást tartottak a történelemről, az erdőgazdálkodás történetéről. Én néhány gondolatban a jelenről szeretnék beszélni, és reményeim szerint a jövőt meghatározó feladatainkról néhány gondolatot elmondani. Ebben az évben, ha az események és a parlamenti munka is úgy alakul, jó esély van arra, hogy új erdőtervénye szülessen az országnak. Mondhatom azt, hogy a célegyenesbe fordult az erdőtervény elfogadtatása. A mai napon már csak parlamenti módosító indítványok benyújtásának szövegkezelésével és a végszavazás előtti időszakban vagyunk.

Azt gondolom, hogy erre azért kell különös figyelmet fordítanunk, mert feltételezhető, hogy az elkövetkező évek, évtizedek az erdőgazdálkodás szakmai munkájának törvényi körülményeit mindenképpen meghatározzák. Feladatot jelent ugyanakkor továbbá számunkra az, hogy a végrehajtás tekintetében számos alacsonyabb szintű jogszabály alkotása feladatokat előtűnik fog állni, amiben szeretném az egyesület eddigi támogató segítségét folytatólagosan kérni, hiszen nagymértékű, nagy horderejű feladatokról van szó.

Egy másik: az erdőtelepítés. Erdőtelepítésről nagyon sok fontos gondolat hangzott el. Szeretném néhány olyan momentumra ráirányítani a figyelmet, ami a mi ehhez a programhoz történő közeledésünket alapvetően meghatározhatja. Az egyik, hogy valóban működik, létezik 10 évre szóló erdőtelepítési program Magyarországon és többször megfogalmaztuk, hogy ebben a kérdésben jelentős elmaradásban vagyunk. A forráshiány az egyik fő magyarázata ennek a kérdésnek, hiszen szakmailag, előkészítettség tekintetében ennek a programnak a végrehajtására úgy gondolom fel vagyunk készülve. Ennek a hiánynak a pótlására részben az Erdészeti Egyesület, részben az Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének hathatós közreműködése mellett programjába vette fel a Közmunka Tanács az erdőtelepítési prog-

ram további finanszírozási lehetőségét, azzal a megfontolással, hogy még ebben az évben pótlólagos forrást biztosítsunk. Szeretném azt elmondani, hogy ugyan még a Közmunka Tanács finanszírozási fedezete a kormány által nem biztosított, de a Közmunka Tanács elfogadta az idei évi finanszírozásra a mintegy 200 milliárd forint erdőtelepítési támogatást, amiből további mintegy 1400 ha új erdő telepítését tudnánk megvalósítani. Folyik, mint ismeretes a kollégák előtt is, az Európai Unióhoz való csatlakozásnak az a fázisa, amikor az ország saját magáról kérdőívekre történő válaszadásban állítja ki a képet, ugyanúgy igaz ez az agrár szakterületre is. Az Európai Unióhoz történő csatlakozás átmeneti szakaszában vagyunk és ebben az átmeneti szakaszban nagyobb az esélyünk arra, hogy az Európai Unióban működő erdőtelepítési programhoz csatlakozhassunk.

Tájékoztatom a kollégákat, hogy ennek a programnak az országos szintű előkészítése is a végkifejletéhez közeledik és fogunk tudni olyan, most már az Európai Unió részéről is fogadható programot átadni, aminek apropóján pozitív módon dönthetnek a magyarországi erdőtelepítések támogatásáról. Ezt mind azért kívántam néhány gondolatban teljes egészét elkerülve felcsevevéníteni a kollégák előtt, hogy van remény a szakmai feladatok további művelését illetően, van remény arra, hogy a hazai erdőtelepítéssel az erdők növekedjenek.

Én a magam részéről és az Erdészeti Hivatal nevében kérem az Erdészeti Egyesületet, mint ahogy ezt eddig is tette, szakmai észrevételeivel, esetenkénti kritikájával segítse ezt a munkát, hogy a jövőt illetően az igazgatás is hatékonyan tudjon dolgozni. Köszönöm a figyelmet.

GERELY FERENC

Az Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Rt. nevében nagy tisztelettel köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlését.

Mi az erdőgazdálkodás vállalkozói oldalán vagyunk, mi végezzük valójában az erdei munkát. Legáltalában az állami erdők egy részében.

Mi azt szeretnénk kérni az Országos Erdészeti Egyesülettől, a tagoktól, hogy ebben a munkában, ami valójában még csak most kezdődött el, a megfelelő segítséget megadják.

Mi vállalkozunk valójában mindenre, ami az erdővel kapcsolatos.

Több szómonk részéről elhangzott az, hogy nemcsak fát kell termelnünk. Valóban nem, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy nekünk is egyre nagyobb szerepet kell vállalnunk a természet védelmében, őrzésében és fejlesztésében.

Mi ezt elvállaljuk, az Egyesület felé is tolmácsoljuk, és ehhez kérjük a segítséget.

DR. WINKLER ANDRÁS – az EFE rektora

Most is, mint mindig, nagyon jól esett, amikor az Elnök úr azt mondta, hogy egyetemenk rektora. Hiszen ez mutatja, hogy az erdész társadalom mennyire magának tekinti ezt az ősi alma mater és ezt az egyetemet. És ezt most ebben az ünnepélyes percben meg kell köszönnöm az erdész társadalomnak, hiszen manapság a magyar felsőoktatás olyan helyzetben van, hogy akit nem segít a saját szakmája, akeinek nincs háttere, azt könnyen a megszűnés veszélye fenyegetheti. Köszönöm a széleskörű segítséget és kérem az erdész társadalmat, hogy továbbra is így segítse az alma mater. Röviden néhány szóban az alma mater helyzetéről: az erdőmérnöki szakon háromszoros a túljelentkezés. Manapság ha nincs elég jelentkező egy egyetemre, szintén egy veszélyt jelent. Nálunk az utóbbi időben növekedett a jelentkezők száma. Ez nagyon nagy öröm. Általában növekszik az egyetem hallgatóinak száma, 1200 hallgatónk van most, de a tanfolyamokkal és egyéb képzésekkel együtt, mintegy kétezeren látogatják az egyetemet. Ezt az oktatási munkát úgy kell megoldanunk, hogy tavaly 135 embert el kellett bocsátani az egyetemről, munkaviszonyukat meg kellett szüntetni. Ennek ellenére azonban sok-sok pozitívumról is be tudunk beszélni.

Tavaly az Amerikai Erdészeti Egyesület akreditálta az erdész-tájaros és földmérő szakokat, és megállapították végső jelentésükben, hogy a képzés a legmagasabb szintű Egyesült Államokbeli képzésnek felel meg. Ez nagy büszkeséggel töltött el bennünket. A másik oldal, amiről szeretnék itt megemlíteni, hogy, sajnos erdész-kollégáink segítségével és kezdeményezésére át-erdész-képzés indult el Gyöngyösön, az ottani agrár karon, és kollégáink ott el próbálják hitetni az ottani gyerekekkel, hogy erdőmérnököket képeznek belőlük. Mindenesetre a magyar erre lehetőséget ad nekik, de nagy-nagy tévedés az, hogy négy tantárgy lehallga-

tása után ezekből a gyerekekből erdőmérnök lesz. Nem szeretek sfránkózni, azonban nemcsak az oktatás, hanem az oktatás alapja, a kutatás helyzete is rendkívül rossz jelenleg hazánkban és mindenféleképpen össze kell fognunk ahhoz, hogy a felsőfokú intézményeink, kutatóintézeteink a jövőben szolgálják az erdészeti ügyet.

Szeretnék gratulálni ehhez a rendezvényhez, nagyon köszönöm a szíves vendéglátást, ezt a csodálatos magyar környezetet, ahol együtt lehetünk ezen a két napon. Jó szerencsét, üdv az erdésznek.

CSÁNYI SÁNDOR

A Kincstári Vagyon Igazgatóság nevében tisztelettel köszöntöm a mai közgyűlés valamennyi résztvevőjét. Bizonyára tudják, mégis hadd kezdjem azzal, hogy az 1996. január 1-től hatályba lépett módosított államháztartási törvény rendelkezései szerint az állami tulajdonban lévő erdők a kincstári vagyon körbe tartoznak. Mi képviseljük lényegében a Pénzügyminisztérium, a pénzügyminiszter megbízásából a tulajdonost. Rendkívül komoly feladatnak minősítjük ezen, azt hiszem túlzás nélkül mondhatom, legjelentősebb kincstári vagyonszoport, tehát az erdők megfelelő hasznosítását, vagyongazdálkodását. Ez a munka, az érintett kollégák tudják, lényegében egy hajrá időszakban van, szeretnénk viszonylag rövid időn belül olyan állapotot teremteni, hogy a kincstári erdők meghatározó részét jelenleg használatos erdészeti részvénytársaságokkal a jelenlegi jogi előírásokat figyelembe vévő vagyongazdálkodási megállapodásokat

Dr. Czerny Károly és a jövő évi Vándorgyűlés házigazdája, Kondor Endre és felesége

létrehozhatunk. Szeretném ezt az alkalmat is megragadni, hogy ehhez a közös munkához és ahhoz, hogy ezt jó minőségben, viszonylag rövid időn belül elvégezhessük, az Önök együttműködését és segítségét kérem.

BESSENYEI ISTVÁN

Engedtessek meg nekem, hogy üdvözölhessem Önöket mindazok nevében, akik a Keleti-Kárpátok és a Kárpátok belső oldalain tevékenykednek és akiket a hivatás és a nyelv összetart. A megsebzett és sűrű székely erdők üzenetét tolmácsolom, amiből az 1995-ös év egy novemberi estéjén kb. 10 ezernyi ha erdő és 5 millió köbméter faanyag, nagyrészt fenyőállomány került a földre, egy olyan szél hatására,

amelynek sebességét meteorológiai intézetek mérőműszerei nem is tudták megmérni. Épp ezért a Millicentenárium tiszteletére és az RMDSZ indítványozására indult akcióban mi nem parkokban, hanem a pótlást igénylő erdőkben ültettük el a megemlékezés fáit.

ÁGH MIKLÓS erdésztechnikus Vass Sándornak köszönte meg a vendéglátást, majd:

KONDOR ENDRE az Ipolyerdő Rt. vezérigazgatója ünnepélyesen bejelentette, hogy 1997-ben gazdasága ad otthont a Vándorgyűlésnek.

Zárszó

SCHMOTZER ANDRÁS

Egy hosszabb távú kiáltványt, a „Múlt kötelez” címűt elfogadott a közgyűlés. Nagy szavak nélkül mondom, történelmi léptékváltást jelent az erdővel szemben, amit a maga feladata és cselekedni kell. Nem lehet 2 hónap múlva protestálni és elintézni azt, amit azonnal el kellett volna intézni. A fejekbe időnként zúfzavarok támadnak. Nemcsak az állami erdőkről beszélünk, hallottuk az oktatás, a kutatás, a szakigazgatás gondjait, az erdőbirtok-változást, erdőbirtokba adást.

Nagyon-nagyon sok a feszítő probléma az állami erdők körül, amint a piacgazdaság felé haladunk, és hiába hangsúlyozzuk az erdők immateriális javainak fontosságát, ezt üvöltölni kell a társadalom számára. Ugyanakkor tudni kell, hogy mindennek ára van. A szintézist az erdővel kapcsolatosan a politikus nem teheti meg. Csak az erdész képes erre.

És vegyük már végre magunknak a bátorságot, hogy ezeket a kérdéseket elrendezzük. Legyünk bátrak és merészek, mint ahogy azt az egyesület elnöksége megfogalmazta: az „ördögöl is cimboráljunk”, ha az az egyenes utat jelenti és a magyar erdők sorsának jobbrafordulását és a benne dolgozó tagtársak boldogabb érzését.

Azt kívánom, hogy Széchenyi Istvánnak ne legyen igaza abban, hogy: „Nemzetünknek mindig az volt a legnagyobb hibája, hogy nem bízott magában, vagy elbízta magát.”

Ídeje bízni magunkban és bízom abban, hogy nem bízzuk el magunkat. Ez a feladatunk.

Engedjék meg, hogy befejezésként az általam nagyra becsült és a magyarság egyik kiemelkedő személyisége, Deák Ferenc gondolatának jegyében zárjam be közgyűléstinket, megköszönve mindazoknak a részvételét, akik eljöttek. Köszönöm a sajtó, a médiák képviselőinek is a jelenlétét.

„A jövő áldozatokat fog tőlünk kívánni, mindent meg kell adnunk, de két dolog az, a mit áldozatul hozni semmi esetben sem lehet: a haza függetlensége és a becsület.”
(Deák Ferenc)